Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Judecător Guzun Corneliu)
Dosarul nr. 3a-1492/25
2-22021449-02-3a-29042025

D E C I Z I E

21 octombrie 2025 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae
Grefier Vascan Diana

examinând, în ședință publică, cererea de apel depusă de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Ultra Distribution” împotriva Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru, cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 14 februarie 2022, S.R.L. „Ultra Distribution” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Serviciului Vamal și Biroul Vamal Centru, solicitând:

1) anularea deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru;

2) anularea răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În motivarea acțiunii, partea reclamantă a indicat că S.R.L. „Ultra Distribution”, fondată în anul 2012 este la moment unul dintre cei mai mari importatori și distribuitori naționali de echipamente electrice și electrocasnice.

Partea reclamantă a menționat că la 19 octombrie 2021, Biroul Vamal Centru a expediat în adresa reclamantului o citație de reverificare prin care a invitat reclamantul la sediul său, în vederea informării despre rezultatele controlului ulterior, desfășurat în privința activității reclamantului.

Partea reclamantă a remarcat că la 25 octombrie 2021, Biroul Vamal Centru a întocmit Procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale Nr. 118.21/02-R.

Astfel, potrivit procesului-verbal menționat, Biroul Vamal Centru a efectuat reverificarea declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2017-2018, în vederea stabilirii corectitudinii beneficierii de către S.R.L. „Ultra Distribution" de tratament preferențial.

Partea reclamantă a notat că atenția organului vamal a fost focusată în exclusivitate pe reverificarea declarațiilor vamale în temeiul cărora întreprinderea a importat televizoare LCD de model SKYWORTH, al căror exportator a fost compania „Union Distribution S.R.O" din Republica Cehă.

Partea reclamantă a susținut că potrivit Procesului-verbal de reverificare, Serviciul Vamal a solicitat asistență administrativă autorității vamale a Republicii Cehia în vederea verificării corectitudinii eliberării certificatelor de circulație a mărfurilor EUR. 1 de la exportatorul „Union Distribution S.R.O". În procesul-verbal se afirmă că, potrivit răspunsurilor primite de la autoritatea vamală a Republicii Cehia, exportatorul nu a prezentat suficiente documente justificative pentru a demonstra originea preferențială a mărfurilor

Partea reclamantă a specificat că cu toate acestea, Biroul Vamal Centru a ajuns la concluzia că S.R.L. „Ultra Distribution" a beneficiat neîntemeiat de tratament tarifar preferențial la importul mărfurilor și acestea urmează a fi supusă taxei vamale în mărime de 10% și, adăugător taxei pe valoarea adăugată.

Partea reclamantă a precizat că la 16 noiembrie 2021, a depus o contestație asupra Procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale Nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021. În contestația depusă, a comunicat Biroului Vamal că, marfa care a făcut obiectul verificărilor de către organul vamal a fost achiziționată de către S.R.L. „Ultra Distribution" de la furnizorul „Union Distribution S.R.O", în temeiul contractului nr. 20161110 din 30 noiembrie 2016. În temeiul acestui contract, furnizorul și-a asumat angajamentul de a furniza marfa doar însoțită de tot setul de acte justificative valabile.

Partea reclamantă a explicat că imediat cum a aflat despre procedura de reverificare, la 25 octombrie 2021, S.R.L. „Ultra Distribution" a expediat o pretenție în adresa furnizorului „Union Distribution S.R.O" solicitând clarificări pe marginea situației create. În continuare la 15 noiembrie 2021, administratorul „Union Distribution S.R.O", dl. Alexandr Viazlo a transmis reclamantului un răspuns prin care a confirmat că, în într-adevăr în anul 2020 compania a primit de la organele vamale locale interpelări pe marginea proveniență mărfurilor în privința cărora fusese emise 22 de Certificate de circulație EUR. 1. „Union Distribution S.R.O" a indicat că a colaborat cu organele vamale ale Republicii Cehia pe aceste întrebări și, având în vedere că ei nu primiseră mai mult nici o altă cerere de clarificare și nici nu au fost subiecții vreunui control ulterior, au considerat că documentele prezentate au fost suficiente și concludente.

Partea reclamantă a relevat că „Union Distribution S.R.O" este un mare distribuitor european, cu reprezentanțe în 15 țări ale lumii, inclusiv în țările CSI,

Europa și Orientul Mijlociu. „Union Distribution S.R.O” deține dreptul de distribuire autorizată a produselor de marcă TOSHIBA, SKYWORTH și multe altele. În acest sens, este convingerea reclamantului că, nu existau premise obiective pentru pune la îndoială veridicitatea proveniență mărfurilor livrate de către acest exportator, atât timp cât și autoritatea vamală a Republicii Cehia afirmă doar că nu ar fi fost prezentate suficiente documente justificative, și însăși furnizorul confirmă că a colaborat și a prezentat documente autorităților locale.

Partea reclamantă a menționat că la 18 noiembrie 2021, prin scrisoarea nr. 15804, Biroul Vamal Centru a oferit reclamantului un răspuns totalmente evaziv și nemotivat la Contestația depusă. În esență, acest răspuns se rezumă doar la o singură frază, Biroul vamal Centru își menține poziția expusă.

Partea reclamantă a enunțat că la 14 decembrie 2021, reclamantul a recepționat Decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021 emisă de Biroul Vamal Centru, în temeiul căreia organul vamal a dispus achitarea de către S.R.L. „Ultra Distribution” a obligațiilor vamale în sumă totală de 1 172 123,71 lei (inclusiv 378 730,10 lei cu titlu de penalități).

Partea reclamantă a expus că la 16 decembrie 2021, a depus la Serviciul Vamal cerere prealabilă împotriva Deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021.

Partea reclamantă a subliniat că prin scrisoarea nr. 28/11-18191 din 22 decembrie 2021 Serviciul Vamal a comunicat că: „dispune suspendarea executări deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021 emisă de către Biroul vamal centru până la examinarea cererii prealabile”. Iar, prin scrisoarea nr.28/11-2069 din 11 februarie 2022 Serviciul Vamal a comunicat că: „motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă nu există, fapt pentru care cererea prealabilă se respinge ca neîntemeiată”.

Partea reclamantă a punctat că autoritatea publică a efectuat o investigație defectuoasă a circumstanțelor de fapt și, în rezultat, a emis un act administrativ defavorabil, care cauzează reclamantului un prejudiciu de peste 1 milion de lei

Partea reclamantă a susținut că, deşi a prezentat suficiente probe şi argumente care ridicau serioase semne de întrebare în privinţa actelor şi acțiunilor organului vamal, acesta a decis totuşi să emită în privința reclamantului o decizie de regularizare.

Partea reclamantă mai invocat că pârâții nici nu contestă faptul că răspunsurile primite de la autoritățile cehe nu sunt complete şi suficient de clare. Totuşi, nici o investigaţie suplimentară nu a fost pornită pe marginea acestui caz. Respectiv, partea reclamantă a constatat că a fost adoptată o decizie nemotivată şi disproporționată în privinţa reclamantului.

În materie de drept, S.R.L. „Ultra Distribution” și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 6^{1}, 127^{11} alin. (1) lit. a), 127^{2} alin. (1) lit. a) din Codul Vamal, precum și art. 29, 31, 85, 118 din Codul administrativ.

Poziția pârâtului pe marginea acțiunii:

La 11 aprilie 2022, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, au depus referință, prin care și-au exprimat dezacordul cu acțiunea înaintată de S.R.L. „Ultra Distribution” și au solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 78-83).

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, s-a admis acțiunea depusă de S.R.L. „Ultra Distribution”.

S-a anulat decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru.

S-a anulat răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, adoptat în cadrul procedurii prealabile, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 ianuarie 2025, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de S.R.L. „Ultra Distribution” să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 136-137).

La 17 aprilie 2025, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, a prezentat instanței de apel motivarea apelului.

În motivarea cererii de apel, partea apelantă a indicat că în fapt, conform planului de activitate al Secţiei Control Ulterior pentru anul 2021 au fost supuse reverificării tranzacţiile de import de mărfuri al agentului economic S.R.L. „Ultra Disribution” efectuate în baza declaraţiilor vamale 2080 I 9986 din 18.04.2017, 2080 I 13470 din 23.05.2017, 2070 I 48628 din 07.06.2017, 2080 I 20826 din 27.07.2017, 2070 I 73276 din 14.08.2017, 2070 I 81565 din 05.09.2017, 2070 I 95286 din 09.10.2017, 2070 I 121414 din 19.12.2017, 2080 I 483 din 09.01.2018, 2070 I 2456 din 16.01.2018, 2070 I 41445 din 28.05.2018, sub aspectul riscului de beneficiere neîntemeiată a tratamentului tarifar preferenţial, codul preferinţei tarifare „200”.

Partea apelantă a menționat că tematica controlului ulterior - Verificarea corectitudinii acordării tratamentului tarifar preferenţial. Au fost analizate următoarele probe documentare aferente declaraţiilor vamale 2080 I 9986 din 18.04.2017, 2080 I 13470 din 23.05.2017, 2070 I 48628 din 07.06.2017, 2080 I 20826 din 27.07.2017, 2070 I 73276 din 14.08.2017, 2070 I 81565 din 05.09.2017, 2070 I 95286 din 09.10.2017, 2070 I 121414 din 19.12.2017, 2080 I 483 din 09.01.2018, 2070 I 2456 din 16.01.2018, 2070 I 41445 din 28.05.2018.

Partea apelantă a susținut că agentul economic S.R.L. „Ultra Distribution” a plasat în regim vamal „import definitiv a mărfurilor străine” - televizoare în culori cu tehnologia ecranului LCD SKYWORTH: 32E2000S, 42E2000, 50E2000, 55E5600, 49E5600, 43E5600, 55E2000, 50E2000S, 32S3A32G, 40S3A32G, 43S3A32G, 43E2000, 55U5A14G, 40S3A22G, cu valoarea în vamă totală în mărime

de - 6,611,613.27 lei (valoarea facturală de 373,784.00 USD), de la exportatorul UNION DISTRIBUTION S.R.O., Republica Cehia, ţara de origine Polonia.

Astfel, partea apelantă a relevat că mărfurile menţionate supra au fost declarate la subpoziţia tarifară 852872400 „Monitoare şi proiectoare, care nu încorporează un aparat de recepţie de televiziune, aparate receptoare de televiziune chiar încorporând un aparat de recepţie de radiodifuziune sau un aparat de înregistrare sau de reproducere a sunetului sau a imaginilor: — Aparate receptoare de televiziune chiar încorporând un aparat de recepţie de radiodifuziune sau un aparat de înregistrare sau de reproducere a sunetului sau a imaginilor:------ Altele: — Altele, în culori: Alte: Cu tehnologia ecranului cu cristale lichide (LCD)".

Partea apelantă a expus că la momentul vămuirii mărfurile televizoare în culori cu tehnologia ecranului LCD SKYWORTH, au beneficiat de tratament tarifar preferenţial, preferinţa „200", fiind scutite integral de plata taxei vamale (conform Legii RM nr.172 din 25.07.2014 taxa vamală constituie 10%), în condiţia prezentării a certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.l nr. c.Ty 0401549 din 13.04.2017, c.Ty. 0401538 din 18.05.2017, č.Ty 0401532 din 05.06.2017, č.Ty 0401525 din 24.07.2017. č.Ty 0401524 din 09.08.2017, č.Ty 0401520 din 01.09.2017, č.Ty 0401510 din 02.10.2017, č.Ty 0405131 din 13.12.2017, č.Ty 0405140 din 05.01.2018, č.Ty 0405142 din 12.01.2018, č.Ty 0425042 din 25.05.2018.

Partea apelantă a menționat că potrivit prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27.06.2014 şi ratificat prin Legea nr.112 din 02.07.2014 la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din UE, beneficiază de tratament tarifar preferenţial. Art.19 al Legii nr.1380- XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, stabileşte că, drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Partea apelantă a invocat că pentru confirmarea originii mărfurilor importate conform declaraţiilor vamale indicate supra, organul vamal a procedat în conformitate cu prevederile art. 32 la „verificarea dovezilor de origine" din Protocolul II „Definiţia noţiunii de produse originare şi metodele de cooperare administrativă" al Acordului de Asociere în cadrul conrolului, în temeiul art.31 şi 32, Titlul VI, din Apendicele I la Convenţia regională cu privire la regulile de origine preferenţiale pan-euro-mediteraneene Serviciul Vamal a solicitat asistență administrativă Autorităţii Vamale a Republicii Cehia privind verificarea corectitudinii eliberării certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.l nr.: c.Tv 0401549 din 13.04.2017, c.Tv 0401538 din 18.05.2017, c.Ty 0401532 din 05.06.2017, c.Tv 0401525 din 24.07.2017, c.Tv 0401524 din 09.08.2017, c.Tv 0401520 din 01.09.2017, c.Tv 0401510 din 02.10.2017, c.Tv 0405131 din

13.12.2017, c.Tv 0405140 din 05.01.2018, c.Tv 0405142 din 12.01.2018, c.Tv 0425042 din 25.05.2018 de la exportatorul UNION DISTRIBUTION S.R.O., Republica Cehia.

Prin urmare, partea apelantă a afirmat că au fost primite răspunsurile Autorităţii Vamale a Republicii Cehia nr. 18213-4/2020-900000-212/JS din 26.10.2020 și nr. 30155/2021-900000-212/JS din 04.06.2021 în care este comunicat faptul că, exportatorul nu a prezentat suficiente documente justificative pentru a demonstra originea preferenţială a mărfurilor.

Partea apelantă a precizat că, astfel, mărfurile de la poziția tarifară 8528 televizoare „LCD color television receivers SKYWORTH" indicate în certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 sus-menționate, sunt considerate de origine nedeterminată, iar dovezile de origine din certificatele EUR. 1 nu sunt conforme pentru aplicarea tratamentului preferențial, prin urmare acestea nu îndeplinesc regulile de origine potrivit prevederilor din Apendicele I la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, confirmat prin însemnarea în cadrul verificării ulterioare, de către Autoritatea Vamală a R. Cehia, a pătrățelului al doilea din rubrica 14 a certificatelor de circulație EUR.1 supuse verificării, denumită „nesplňuje požadavky kladene na právosť a správnost (viz připojene poznámky)" în traducere – „nu îndeplinește cerințele de autenticitate și regularitate. Pătrățelul al doilea din dreptul sintagmei se menționează cu semnul „X" în cazul neconfirmării originii mărfurilor certificate în urma procedurii de verificare.

Așadar, partea apelantă a susținut că în circumstanțele de drept și de fapt expuse supra sunt lovite de nulitate afirmaţiile instanței de fond, precum că, răspunsurile parvenite de la autoritatea exportatoare au doar un caracter opțional, ori procedura de reverificare a certificatelor de origine este una expres reglementată în Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte, care are prioritate față de legislația națională în sensul art. 7 din Codul Vamal nr. 1149-XIV din 20.07.2000 (în vigoare la data reverificării) care indică expres - Dacă acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decât cele prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative în domeniul vamal ale Republicii Moldova, prioritate au acordurile internaţionale.

Partea apelantă a făcut trimitere la prevederile art.23 alin.(2) din Legea cu privire la tariful vamal nr. XIII din 20.11.1997, care stabileşte că la introducerea mărfii pe teritoriul vamal, certificatul de origine sau declaraţia pe factură se prezintă în mod obligatoriu dacă ţara de origine a mărfii beneficiază din partea Republicii Moldova de un regim preferenţial. Totodată, art.26 alin.(3) a aceleeaşi legi, stabileşte că mărfurile a căror origine nu este stabilită cu exactitate pot fi trecute peste frontiera vamală doar cu condiţia achitării taxei vamale. Conform prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale

acestora, pe de altă parte, la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din UE, beneficiază de tratament tarifar preferenţial. Art. 19 al Legii nr.1380- XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, stabileşte că, drept ţară de origine a mărfii se consideră ţara în care ea a fost obţinută integral sau a fost supusă unei prelucrări suficiente conform criteriilor stabilite de lege sau de acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte. Astfel, având la bază rezultatele controlului ulterior prin reverificare, s-a constatat că S.R.L. „Ultra Distribution", a beneficiat neîntemeiat de tratamentul tarifar preferențial la importul mărfurilor televizoare în culori cu tehnologia ecranului LCCD SKYWORTH.

Prin urmare, partea apelantă a precizat că conform Nomenclaturii Combinate a Mărfurilor a RM aprobată prin Legea nr. 172 din 25.07.2014, mărfurile importate în baza declaraţiilor vamale supra indicate, declarate la subpoziţia tarifară 852872400, sunt supuse taxei vamale, de 10% Totodată, în baza art. 96 (a), art. 100 din Codul Fiscal nr.1163 din 24.04.1997, cu calcularea adăugător a TVA.

Partea apelantă a menționat că instanţa de fond a indicat precum că, potrivit art. 70 alin (1) din Codul administrativ, dacă se inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil, la caz, însă controlul prin reverificare s-a efectuat în baza informațiilor prezentate de agent economic la momentul vămuirii a mărfurilor, acestea au fost ridicate din arhiva biroului vamal pentru examinare şi respectiv, copiile sunt ataşate la dosarul administrativ, prezentate şi insanței de fond, toate actele supuse examinării, conţin ştampila S.R.L. „Ultra Distribution".

Totodată, partea apelantă a invocat că acțiunile organului vamal au fost guvernate de prevederile HG Nr. 1000/17.10.2018 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, pct. 91. Activitatea de reverificare a declaraţiilor vamale se realizează de către personalul subdiviziunilor de control ulterior în baza informaţiilor aferente criteriilor de selectivitate pe culoarul albastru de control vamal, în baza planurilor de control și în baza activităţii proprii de analiză de risc. În cazul constatării unor erori, contradicţii între declaraţia vamală si documentele verificate, ce duc la apariţia, modificarea și/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal, prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale. Iar în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale și neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului, organul vamal întocmeşte decizia de regularizare aferentă acestora, în conformitate cu prevederile Codului vamal nr. 1149/2000 şi actelor normative ale Serviciului Vamal.

Partea apelantă a notat că categoria de control efectuată de Secţia control ulterior, prevede realizarea unei reverificări a declaraţiilor vamale în baza actelor şi informaţiilor deţinute de organul vamal care au fost prezentate de agentul economic la momentul vămuirii a mărfurilor şi citarea acesteea poartă un caracter facultativ,

specificul controlului este efectuat în baza actelor prezentate la momentul vămuirii, respectiv cu întocmirea procesului - verbal de reverificare nr. 118.21/02-R din 25.10.2021, acesta fiind adus la cunoştinţa reclamantului, la data de 28.10.2021, remis prin scrisoare recomandată nr. 28/24-14706.

Partea apelantă a susținut că un alt aspect este şi că, finalitatea controlului a fost soldată cu întocmirea Deciziei de Regularizare nr. 2017 din 19.11.2021, respectiv, toate etapele de control şi acţiunile întreprinse, funcţionarul vamal le-a descris şi în procesul - verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 118.21/02-R din 25.10.2021, care a fost remis agentului economic, prin scrisoare recomandată.

Partea apelantă a subliniat că decizia luată referitor la verificarea beneficierii corecte a tratamentului tarifar preferenţial, a fost luată în baza răspunsurilor Autorităţii Vamale a Republicii Cehia nr. 18213-4/2020-900000-212/JS din 26.10.2020 și nr. 30155/2021-900000-212/JS din 04.06.2021, ce au fost recepţionate şi ulterior puse în aplicare de către Serviciul Vamal, în strictă conformitate cu Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora.

Partea apelantă a indicat că instanţa de judecată a efectuat o cercetare sumară a circumstanţelor cauzei, concluzionând absolut eronat asupra aspectelor faptice şi juridice ale litigiului dedus judecării, iar în consecinţă a adoptat o hotărâre ilegală. Or, din actele administrative analizate la caz, procesul - verbal de reverificare a declaraţiilor vamale nr. 118.21/02-R din 25.10.2021, care de altfel instanţa l-a supus examinării şi chiar a dispus anularea acestuia, însăşi întitularea constă în îmbinarea de cuvinte - reverificarea declaraţiilor vamale, ceea ce presupune una din formele de control, prevăzute de art. 181^1 din Codul vamal nr. 1149- XIV din 20.07.2000 (în vigoare la momentul efectuării controlului ulterior prin reverificare). Controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin (10). În aceeaşi ordine de idei, a făcut referire la art. 202^2 din Codul vamal - reverificarea declației vamale.

Partea apelantă a relevat că procedura este reglementată şi de HG nr. 1000 din 17.10.2018 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale, care statuiază la pct. 25 că activitatea de control ulterior se va realiza în baza a două planuri: planul de control ulterior prin audit postvămuire şi planul de control ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale. Și răspunsul la întrebarea instanţei de fond, existenţa actului procesual Pct. 50. Activitatea de reverificare a declaraţiilor vamale se organizează în baza unor planuri de control anuale, realizate în urma aplicării studiilor de analiză de risc şi aprobate

de conducerea Serviciului Vamal, dar şi pe baza culoarului albastru de control vamal. Deci, act procesual, la reverificarea declaraţiilor vamale, în sensul indicat de instanţă, nu se emite.

Partea apelantă a evidenţiat că, la caz, este important ca instanţa de judecată la examinarea cauzei, să nu evidenţieze doar informaţia convenabilă, intimatului, selectat din răspunsul autorităţii vamale din Republica Cehă şi să citeze fără argumentări a Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte. Or, concluzia instanţei de judecată urmează să se bazeze pe opiniile expuse de ambele părţi, aplicând principiul de imparţialitate, fiind un principiu esenţial în sistemele judiciare. Aceasta înseamnă că judecătorii trebuie să fie neutri şi să ia în considerare argumentele şi dovezile prezentate de ambele părţi implicate într-un proces. Opiniile sau pledoariile expuse de fiecare parte joacă un rol important în procesul de luare a deciziilor, dar instanţa trebuie să evalueze obiectiv aceste informaţii, fără a favoriza nici una dintre părţi, aplicând legea în mod corect, ţinând cont de circumstanţele cazului, fără prejudecăţi sau influenţe externe. Aşadar, fiecare parte are dreptul să-şi expună punctul de vedere, iar instanţa este obligată să decidă în baza probelor şi a argumentelor legale prezentate.

Partea apelantă a precizat că Serviciul Vamal ia act de poziţia oficială exprimată de autoritatea vamală din Republica Cehă, fără a o pune la îndoială. Acest tip de abordare, sugerează o relaţie de colaborare şi respect între cele două autorităţi vamale, bazată pe încredere şi transparenţă. Iar în contextul procesului respectiv, faptul că intimatul nu contestă răspunsul autorităţii vamale din Republica Cehă, ar însemna că acceptă implicit decizia sau starea de fapt prezentată de autoritatea respectivă. Acest lucru poate fi interpretat ca o formă de acceptare tacită a poziţiei exprimate.

Partea apelantă a notat că instanţa de fond în hotărârea contestată, a indicat precum că, la caz, impunerea unor taxe vamale majorate a reclamantului S.R.L. „Ultra Distribution” peste 4 ani de la importul mărfurilor, când actele prezentate iniţial au fost acceptate de organul vamal fără a fi constatate careva încălcări, constituie o ingerinţă nerezonabilă şi disproporţională cu scopul urmărit de lege. Astfel partea apelantă a considerat că instanţa de judecată nu a intrat în esenţa procedurii de reverificare a declaraţiilor vamale, şi nu a delimitat termenul de calculare a obligaţiei vamale, or, art. 127 alin. (10) prevede expres - Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (11), termenul de prescripţie pentru determinarea obligaţiilor vamale este de 4 ani, calculat conform art. 202^5 alin. (2), ceea ce impune o interpretare strictă şi conformă cu normele de drept vamal, material şi procedural. Respectiv, art. 202^5 alin. (2), statuează - Persoanele care desfăşoară tranzacţii economice externe sunt obligate să păstreze documentele aferente acestor operaţiuni, în scopul desfăşurării controlului ulterior, pentru o perioadă de 4 ani calendaristici, care se calculează după cum urmează: a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulaţie

cu acordarea de facilităţi fiscale şi vamale, în funcţie de destinaţia lor finală - de la sfârșitul anului calendaristic în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale.

Din raţionamentele expuse, partea apelantă a menționat că declaraţiile vamale supuse reverificării au vizat perioada 18.04.2017 — 28.05.2018. Astfel, conform prevederilor legale anterior menţionate, acestea au fost reverificate în interiorul termenului de prescripţie.

Complementar, partea apelantă a subliniat aplicabilitatea prevederilor art. 181^1 alin. (7) din Codul vamal, care stipulează că dacă după controlul ulterior rezultă că dispoziţiile ce reglementează destinaţia vamală respectivă au fost aplicate eronat, organul vamal ia măsuri pentru regularizarea situaţiei, indiferent de nivelul şi forma de control vamal aplicate anterior, ca urmare, organul vamal a emis Decizia de Regularizare, prin care au fost recalculate obligații vamale în sumă de 793,393,60 lei (TV - 661.161,33 lei şi TVA - 132.232,28 lei).

Partea apelantă a concluzionat că soluţia instanţei de fond nu conține o argumentare clară şi bine întemeiată din care să rezulte procesul adoptării şi deliberării soluţiei la care s-a ajuns. Astfel, consideră că hotărârea emisă de instanța de fond este unilaterală şi neîntemeiată, fapt ce presupune o încălcare a normelor procedurale enunţate, atrăgând la rândul său necesitatea casării acesteia.

În materie de drept, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal și-a întemeiat cererea de apel în baza prevederilor art. 232-234 şi art. 240 (1) lit. c) din Codul administrativ.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38, 216 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra apelului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 30 mai 2025, S.R.L. „Ultra Distribution” a depus referință asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2024.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 29 aprilie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului*”.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, „*apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic.*

Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel”.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost pronunțat public la 24 ianuarie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 30 ianuarie 2025. Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată*”.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 31 martie 2025, iar motivarea apelului a fost depusă la 17 aprilie 2025, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

Potrivit art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, „*cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit*”.

Completul judiciar a stabilit că cererea de apel a fost semnată de doamna Gladuneac Lucia, care, la momentul respectiv, deținea funcția de șef interimar al Biroului Vamal Centru, iar motivarea apelului, a fost semnată de către domnul Gorea Iurie, care, la momentul respectiv, deținea funcția de șef al Biroului Vamal Centru.

Astfel, în temeiul reglementărilor art. 232, 233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, reprezentantul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal, Bătrîncea Nicolae, a pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul intimatului, S.R.L. „Ultra Distribution”, avocatul Malachi Boris, a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025.

Aprecierea instanței de apel:

Subsumând punctul de vedere al participanților, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel depusă de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil spre examinare, dar neîntemeiat, impunându-se soluția de respingere a cererii de apel, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul*”.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*”.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege*”.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Instanţa de apel menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanţă a ţinut cont de aceste deziderate şi a adoptat o hotărâre bazată pe materialul probator administrat și legislația în vigoare, asigurându-se că toate aspectele relevante au fost analizate cu rigurozitate.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, în baza declarațiilor vamale nr. 2080 I 9986 din 18.04.2017, 2080 I 13470 din 23.05.2017, 2070 I 48628 din 07.06.2017, 2080 I 20826 din 27.07.2017, 2070 I 73276 din 14.08.2017, 2070 I 81565 din 05.09.2017, 2070 I 95286 din 09.10.2017, 2070 I 121414 din 19.12.2017, 2080 I 483 din 09.01.2018, 2070 I 2456 din 16.01.2018, 2070 I 41445 din 28.05.2018, reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution" a importat în regim vamal „import definitiv a mărfurilor străine" mărfuri descrise in rubrica 31 ca „televizoare în culori cu tehnologia ecranului LCD SKYWORTH: 32E2000S, 42E2000, 50E2000, 55E5600, 49E5600, 43E5600, 55E2000, 50E2000S, 32S3A32G, 40S3A32G, 43S3A32G, 43E2000, 55UA514G, 40S3A22G, cu valoarea în vamă totală în mărime de – 6611613,27 lei, de la exportatorul UNION DISTRIBUTION S.R.O., Republica Cehia, țara de origine Polonia.

Mărfurile menționate supra au beneficiat la momentul vămuirii de tratament tarifar preferențial, preferința „200", fiind scutite integral de plata taxei vamale, în temeiul prezentării certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 nr.: č.Ty 0401549 din 13.04.2017, č.Ty 0401538 din 18.05.2017, č.Ty 0401532 din 05.06.2017, č.Ty 0401525 din 24.07.2017, č.Ty 0401524 din 09.08.2017, č.Ty 0401520 din 01.09.2017, č.Ty 0401510 din 02.10.2017, č.Ty 0405131 din 13.12.2017, č.Ty 0405140 din 05.01.2018, č.Ty 0405142 din 12.01.2018. č.Ty 0425042 din 25.05.2018.

La 25 octombrie 2021, de către Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior, a fost întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021 (f.d.10-13).

Manifestând dezacordul cu procesul-verbal menționat supra, reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution", la 16 noiembrie 2021 a depus o contestație împotriva procesului-verbal, care a fost înregistrată la Biroul Vamal Centru cu nr. 20039, fapt confirmat în scrisoarea de răspuns a Biroului Vamal Centru nr. 15804 din 18 noiembrie 2021 emisă pe marginea contestației reclamantului (f.d. 15-16; f.d. 17-19).

În contestația depusă, reclamantul a adus la cunoștința Biroului Vamal Centru, inter alia că, la 25 octombrie 2021, S.R.L. „Ultra Distribution" a expediat o pretenție în adresa furnizorului UNION DISTRIBUTION S.R.O., solicitând clarificări pe marginea situației create. Reclamantul a indicat că, la 15 noiembrie 2021, administratorul UNION DISTRIBUTION S.R.O. a transmis un răspuns prin care a confirmat că, în într-adevăr în anul 2020 compania sa a primit de la organele vamale locale interpelări pe marginea proveniență mărfurilor în privința cărora fusese emise 22 de Certificate de circulație EUR. 1, iar UNION DISTRIBUTION S.R.O. a confirmat că a colaborat cu organele vamale ale Republicii Cehia pe aceste întrebări și, având în vedere că ei nu primiseră mai mult nici o altă cerere de clarificare și nici nu au fost subiecții vreunui control ulterior, au considerat că documentele prezentate au fost suficiente și concludente.

Prin contestația depusă, reclamantul a solicitat:

-Anularea procesului-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021;

-Neemiterea Deciziei de regularizare în privința S.R.L. „Ultra Distribution" până la clarificarea tuturor circumstanțelor expuse în contestație și până la înlăturarea tuturor viciilor de procedură;

-Înaintarea în mod repetat autorității vamale a Republicii Cehia a unei cereri de asistență administrativă, în vederea concretizării datelor care au fost prezentate de către furnizorul UNION DISTRIBUTION S.R.O. și pentru solicitarea repetată a datelor care nu au fost prezentate.

Suplimentar, reclamantul a mai solicitat:

-Expedierea unei copii a demersului expediat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova în adresa Autorității Vamale a Republicii Cehia;

-Expedierea unei copii a răspunsurilor din 26 octombrie 2020 și 4 iunie 2021 expediate Serviciului Vamal de către Autoritatea Vamală a Republicii Cehia.

Prin răspunsul nr. 15804 din 18 noiembrie 2021 Biroul Vamal Centru a indicat că își menține poziția expusă în documentul ce consemnează rezultatele controlului de către Secția control ulterior (f.d. 17-19).

La 19 noiembrie 2021, a fost emisă Decizia de regularizare nr. 2017, în baza Procesului-verbal de reverificare vamale nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021. Potrivit pct. 6 din Decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, suma totală a obligației vamale calculată spre încasare constituie: cuantum 793393,61 lei, penalitate 378730,10 lei, iar în total: 1172123,71 lei (f.d. 22-29).

Prin scrisoarea nr. 28/24-16522 din 30 noiembrie 2021, Biroul Vamal Centru, Secția control ulterior, a expediat reclamantului S.R.L. „Ultra Distribution" un exemplar al Deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, fiind recepționată de către reclamant la 13 decembrie 2021.

La 16 decembrie 2021, cu nr. de intrare 35853 a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului, prin care acesta a solicitat:

-Suspendarea executării Deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021 emisă de Biroul Vamal Centru până la soluționarea definitivă a prezentei cauze;

-Anularea integrală a Deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021 emisă de Biroul Vamal Centru.

Tot prin cererea prealabilă reclamantul a solicitat suplimentar, în cadrul procedurii administrative:

-Să fie comunicat motivul refuzului de a solicita în mod repetat asistența administrativă a Autorității Vamale a Republicii Cehia;

-Să fie înaintată în mod repetat Autorității Vamale a Republicii Cehia o cerere de asistență administrativă, în vederea concretizării datelor care au fost prezentate de

către furnizorul UNION DISTRIBUTION S.R.O. și în vederea solicitării repetate a datelor care nu au fost prezentate;

-Să fie expediată o copie a demersului transmis de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova în adresa Autorității Vamale a Republicii Cehia;

-Să fie expediată o copie a răspunsului din 4 iunie 2021 transmis Serviciului Vamal de către Autoritatea Vamală a Republicii Cehia;

-Să fie comunicat ce autoritate competentă a efectuat traducerea documentelor interpelate conform pct. 6 și 7 și să fie expediată o copie a acestor traduceri (conform art. 26 din Codul administrativ) (f.d. 30-33).

Prin scrisoarea Serviciului Vamal nr. 28/11-18191 din 22 decembrie 2021 S.R.L. „Ultra Distribution" a fost informat despre suspendarea executării deciziei de regularizare până la examinarea cererii prealabile și luarea unei decizii definitive asupra cererii prealabile (f.d. 35).

Prin scrisoarea Serviciului Vamal nr. 28/11-506 din 13 ianuarie 2022, S.R.L. „Ultra Distribution", a fost informat despre prelungirea termenului de examinare a cererii prealabile cu 30 de zile din data expirării termenului inițial (f.d. 36).

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11.2069 din 11 februarie 2022 s-a indicat că acțiunile funcționarilor vamali au fost în strictă conformitate cu prevederile legale, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă nu există, fapt pentru care cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 37).

Nefiind de acord cu decizia autorității publice, la 14 februarie 2022, S.R.L. „Ultra Distribution", a depus prezenta acțiune în contencios administrativ.

Prima instanță, fiind învestită cu judecarea prezentei cauze, a admis integral acțiunea în contencios administrativ.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art. 225 din Codul administrativ, art. 239 – 241 din Codul de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or, instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de*

autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea".

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*".

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution" reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) coroborate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual, iar, în speță, reclamantul urmărește anularea deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru și a răspunsului Serviciului Vamal nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*".

Conform art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, „*cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ*".

În acord cu prevederile art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel*".

Astfel, ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, ulterior Judecătoria Chișinău, sediul Centru or, obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution", cu respectarea competenței jurisdicționale materiale și teritoriale.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de*

autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public".

Articolul 11 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că „*actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

La caz, instanța de apel atestă că decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru și răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă, reprezintă acte administrative individuale, emise pentru a fi reglementat un caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte în exterior. Totodată, în sensul art. 10 și 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, aceste acte constituie acte administrative defavorabile reclamantului, or, prin emiterea actelor administrative menționate, reclamantului i-au fost recalculate obligații vamale în sumă de 793393,61 lei, penalitate 378730,10 lei, iar în total 1172123,71 lei, cu care acesta nu este de acord.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, „*persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr- un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei*".

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

În accepţiunea art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente*".

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere*".

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat" și de „încălcarea unui drept al său" se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele

drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În speţă, se atestă că aceste condiţionalităţi au fost respectate de către S.R.L. „Ultra Distribution" care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret, astfel încât este evidentă revendicarea încălcării drepturilor sale prin activitate administrativă conform art. 20, 39 și 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Completul judiciar relevă că reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în *prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc., probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1 din Codul administrativ) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

În speță, reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution" este destinatarul actelor contestate.

Astfel, Completul judiciar reține că, prin acțiunea depusă, S.R.L. „Ultra Distribution" a revendicat apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ, și anume, dreptul său de a beneficia de tratamentul tarifar preferenţial la achitarea taxelor vamale. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim și în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ este întrunită.

În conformitate cu art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*".

Potrivit art. 162 din Codul administrativ, „*procedura prealabilă urmăreşte scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Dacă autoritatea publică nu soluţionează petiţia în termenele prevăzute de prezentul cod, persoana afectată este în drept să depună cerere prealabilă. Cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual*".

Articolul 208 alin. (1) din Codul administrativ, prescrie că, „*până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege*".

Conform art. 289 din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*Actele administrative, acţiunile sau inacţiunile organelor vamale, ale colaboratorilor vamali pot fi atacate în termen de 10 zile calendaristice de la data comunicării actului sau efectuării acţiunii/inacţiunii*".

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, reclamantul/intimat a respectat procedura prealabilă.

În speță, Completul judiciar reține că, la 16 decembrie 2021, reclamantul a depus cerere prealabilă nr. de intrare 35853 la Serviciul Vamal, prin care și-a manifestat dezacordul cu Decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11.2069 din 11 februarie 2022 s-a indicat că acțiunile funcționarilor vamali au fost în strictă conformitate cu prevederile legale, iar motive pentru satisfacerea cerințelor invocate în cererea prealabilă nu există, fapt pentru care cererea prealabilă a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 37).

În acelaşi timp, art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, stipulează că „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia*".

Acțiunea în contencios administrativ a fost depusă la 14 februarie 2022.

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution" este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, precum și termenul de depunere a acțiunii în instanța de judecată, iar acțiunea depusă nu este exceptată de la controlul judiciar, prin urmare motive de inadmisibilitate a acțiunii în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, la caz nu sunt, din care considerente, instanța de fond corect a conchis asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale*".

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia*".

La acest capitol, se reține și dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, care stipulează că, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*".

În cele ce succed, Completul judiciar reiterează că, obiectul examinării în prezenta cauză de contencios administrativ constă în verificarea legalității deciziei de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru. De asemenea, instanța este chemată să se pronunțe asupra legalității răspunsului emis de

Serviciul Vamal, prin scrisoarea nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, prin care cererea prealabilă a fost respinsă.

Cu raportare la spețа în cauză, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru reține că, potrivit art. 127^{11} alin. (1) lit. a) din Codul vamal din 20 iulie 2000 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*(1) Obligaţia vamală apare, atât la import cât şi la export, şi în următoarele cazuri: a) când, ulterior efectuării operaţiunilor de vămuire şi acordării liberului de vamă, se constată că informaţiile cuprinse în declaraţia vamală au condus la stabilirea unei obligaţii vamale diminuate*”.

Conform art. 127^{13} alin. (1) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*decizia de regularizare reprezintă un document de o formă stabilită de Serviciul Vamal, întocmit de organele vamale, care servește drept dovadă a apariției și/sau anulării obligației vamale, a restituirii drepturilor de import sau de export plătite ori percepute în plus și a măsurilor de politică economică și care este executoriu din momentul aducerii acesteia la cunoştinţă plătitorului vamal*”.

Conform art. 181^{1} alin. (1), (2), (4) și (9) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*(1) controlul ulterior se bazează pe administrarea riscurilor, este efectuat imperativ în scopuri vamale în vederea asigurării aplicării corecte a legislaţiei şi confirmării sau infirmării conformării declarantului la aceasta. (2) Controlul ulterior este efectuat de organele vamale, conform procedurii stabilite de Guvern, prin auditul postvămuire sau reverificarea declaraţiei vamale, pe o perioadă ce nu depăşeşte termenul de prescripţie stabilit la art. 127 alin. (10). (3) Procedura de efectuare a analizei riscurilor, a planificării şi realizării controlului ulterior constă dintr-un ansamblu de metode şi operaţiuni de organizare şi desfăşurare a controlului, prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative. Controlul ulterior se realizează prin anumite forme (control general, control parţial, control repetat), proceduri (control planificat, control inopinat, control prin contrapunere) şi metode (control total, control selectiv, control electronic). (4) În termenul prevăzut la alin. (2), organul vamal verifică orice document, registru şi evidenţă referitoare la mărfurile provenite din comerţul internaţional sau la alte operaţiuni comerciale anterioare sau ulterioare aferente acestor mărfuri. Controlul poate fi efectuat la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate, direct sau indirect, din punct de vedere profesional în operaţiunile menţionate sau la sediul oricărei alte persoane care se află în posesia acestor documente, date sau mărfuri ori deţine informaţii în legătură cu acestea. De asemenea poate fi efectuat controlul fizic sau prelevarea de eşantioane ale mărfurilor dacă acestea mai pot fi identificate. (9) În cazul în care se constată apariţia unei obligaţii vamale sau plata sumelor în plus, organul vamal încasează diferenţele în minus sau restituie sumele plătite în plus, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare*”.

Potrivit art. 185 alin. (1) lit. e) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*(1) Controlul vamal este efectuat de colaboratorul vamal şi constă în: e[1]) controlul ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale*”.

Conform art. 197 alin. (2) și (4) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*la introducerea mărfurilor şi mijloacelor de transport pe teritoriul vamal, controlul vamal începe în momentul trecerii frontierei vamale. Controlul vamal se încheie în momentul punerii în liberă circulaţie a mărfurilor şi mijloacelor de transport, dacă prezentul cod nu prevede altfel*”.

Articolul 202[2] din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), statuează că, „*(1) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează la oficiul organului vamal, este una dintre formele controlului ulterior și constă în verificarea, după acordarea liberului de vamă, a corectitudinii şi caracterului complet al informaţiilor furnizate într-o declaraţie vamală, precum şi a existenţei şi conformității documentelor justificative anexate la aceasta, necesare plasării mărfurilor într-o destinaţie vamală, a altor documente aferente operaţiunilor verificate de care dispune organul vamal, alt organ cu atribuţii de administrare fiscală sau alte instituţii şi persoane. (2) Reverificarea declaraţiei vamale se efectuează de către organele vamale conform procedurii stabilite de Guvern. (3) În procesul efectuării reverificării declaraţiei vamale, organele vamale pot utiliza informaţii şi date inclusiv din bazele de date automatizate şi programele informaţionale de administrare a riscurilor. (4) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (5), controlul ulterior prin reverificare a declaraţiei vamale se efectuează fără întocmirea procesului-verbal de reverificare. (5) În cazul depistării unor erori şi/sau divergenţe între informaţiile din declaraţiile vamale şi cele din documentele verificate, ce conduc la apariţia, modificarea şi/sau anularea obligaţiei vamale, organul vamal este obligat să comunice despre aceasta plătitorului vamal prin întocmirea procesului-verbal de reverificare a declaraţiilor vamale.*”.

Conform art. 202[7] din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*(1) Organele vamale calculează obligaţiile vamale în baza rezultatelor controlului ulterior, stabilind dacă acestea au fost constatate conform prevederilor legislaţiei*”.

Potrivit pct. 2 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative) „*Activitatea de control ulterior se organizează şi se desfăşoară în baza politicii de control anuale şi a planurilor anuale de control, realizate în urma aplicării studiilor de analiză a riscurilor şi aprobate de conducerea Serviciului Vamal, precum şi în baza controalelor inopinate*”.

În conformitate cu pct. 25 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.

1000 din 17 octombrie 2018 (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative) „*Activitatea de control ulterior se va realiza în baza a două planuri: planul de control ulterior prin audit postvămuire şi planul de control ulterior prin reverificarea declaraţiilor vamale*”.

Totodată, conform pct. 28 din Regulamentul cu privire la procedura de realizare a controlului ulterior de către organele vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1000 din 17 octombrie 2018 „*Planul de control stabileşte numărul exact de controale ulterioare planificate asupra unui număr prestabilit de persoane pe parcursul unui an calendaristic. Numărul persoanelor incluse în planul de control se raportează obligatoriu la suma controalelor posibile și durata totală a acestora pe parcursul întregului an, precum și la resursele umane și tehnologice disponibile*”

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar constată că în perioada 18 aprilie 2017 – 28 mai 2018, S.R.L. „Ultra Distribution” a importat televizoare, beneficiind la momentul vămuirii de tratament tarifar preferențial, în temeiul certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 prezentate organului vamal.

Ulterior acordării liberului de vamă, în anul 2021, Biroul Vamal Centru a inițiat controlul ulterior prin reverificarea declarațiilor vamale aferente operațiunilor de import menționate, fiind întocmit procesul-verbal de reverificare nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021.

Ca urmare a acestui control, autoritatea vamală a concluzionat că tratamentul tarifar preferențial a fost acordat neîntemeiat, invocând răspunsurile autorității vamale a Republicii Cehia, potrivit cărora exportatorul nu a prezentat suficiente documente justificative pentru confirmarea originii preferențiale a mărfurilor.

În baza constatărilor din procesul-verbal de reverificare, la 19 noiembrie 2021 a fost emisă decizia de regularizare nr. 2017, prin care în sarcina reclamantului au fost stabilite obligații vamale suplimentare în cuantum total de 1 172 123,71 lei, inclusiv penalități.

Completul judiciar subliniază că potrivit principiilor generale care guvernează activitatea administrativă, consacrate de Codul administrativ, orice procedură administrativă susceptibilă să conducă la emiterea unui act administrativ individual defavorabil trebuie să respecte garanțiile procedurale fundamentale ale persoanei vizate, inclusiv dreptul la informare, dreptul la participare și dreptul la apărare efectivă.

Totodată, potrivit art. 202^4 alin. (1) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative) „*(1) Persoana controlată are dreptul: e) să prezinte organului vamal informaţii, date, documente sub orice formă care confirmă corectitudinea calculării şi achitării drepturilor de import; f) să fie informat, cu cel puţin 3 zile lucrătoare înainte de iniţierea controlului ulterior prin*

audit postvămuire (cu excepţia auditului postvămuire inopinat), printr-un aviz de audit postvămuire, al cărui model este stabilit de Serviciul Vamal".

Prin urmare, din materialele cauzei nu rezultă că reclamantul S.R.L. „Ultra Distribution" ar fi fost informat, anterior întocmirii procesului-verbal de reverificare nr. 118.21/02-R din 25 octombrie 2021, despre inițierea controlului ulterior ori despre circumstanțele care urmau a fi examinate. Simpla remiterea ulterioară a procesului-verbal nu poate suplini obligația legală de informare prealabilă, întrucât aceasta privează persoana vizată de posibilitatea reală de a participa la procedură și de a-și expune poziția înainte de adoptarea concluziilor autorității.

Contrar susținerilor apelantului, caracterul documentar al reverificării declarațiilor vamale și realizarea acesteia în baza actelor existente în arhiva organului vamal nu exonerează autoritatea de respectarea garanțiilor procedurale prevăzute de lege.

În consecință, Completul judiciar apreciază că prima instanță corect a constatat că procedura de reverificare a fost desfășurată cu încălcarea dreptului reclamantului la informare și participare efectivă, fapt care afectează legalitatea actelor administrative subsecvente, inclusiv a deciziei de regularizare contestate.

Sub aspectul constatărilor autorității vamale privind acordarea tratamentului tarifar preferențial, Completul judiciar reține că în conformitate prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 2 iulie 2014, „*la prezentarea dovezii de origine, mărfurile importate în Republica Moldova din Uniunea Europeană, beneficiază de tratament tarifar preferențial*".

Potrivit art. 15 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 9 decembrie 2009, ratificată de Republica Moldova prin Legea nr. 111 din 28 mai 2015, „*atunci când sunt importate în alte părţi contractante, produsele originare din una din părţile contractante beneficiază de dispoziţiile acordurilor relevante prin prezentarea uneia dintre următoarele dovezi de origine: un certificat de circulaţie a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III* a.

În corespundere cu art. 16 alin. (1) din Anexa nr. 1 la Convenție, „*certificatul de circulaţie a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED se eliberează de către autorităţile vamale ale părţii contractante exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat*".

Conform art. 31 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 9 decembrie 2009, „*autorităţile vamale ale părţilor contractante îşi transmit reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimene ale ştampilelor utilizate în birourile lor vamale pentru emiterea certificatelor de circulaţie a mărfurilor EUR.1 şi EUR-MED, precum şi*

adresele autorităților vamale responsabile pentru verificarea certificatelor, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EUR-MED. Pentru a garanta o aplicare corectă a prezentei convenții, părțile contractante își acordă reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 și EUR-MED, a declarațiilor de origine și a declarațiilor de origine EURMED, precum și a exactității informațiilor furnizate în aceste documente".

În conformitate cu prevederile art. 32 din Anexa nr. 1 la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene din 9 decembrie 2009, „*verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau de fiecare dată când autoritățile vamale ale părții contractante importatoare au îndoieli justificate cu privire la autenticitatea acestor documente, la caracterul originar al produselor respective sau la respectarea celorlalte condiții ale prezentei convenții. În scopul punerii în aplicare a dispozițiilor alineatului (1), autoritățile vamale ale părții contractante importatoare înapoiază certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED și factura, dacă a fost prezentată, declarația de origine sau declarația de origine EUR-MED sau o copie a acestor documente autorităților vamale din partea contractantă exportatoare, indicând, după caz, motivele pentru care solicită verificarea. În sprijinul cererii de verificare trebuie furnizate orice documente și informații obținute care sugerează că declarațiile făcute pe dovada de origine sunt inexacte. Verificarea este efectuată de autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare. În acest sens, ele sunt abilitate să solicite orice dovezi și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră necesar. În cazul în care decid să suspende acordarea tratamentului preferențial produselor în cauză până la obținerea rezultatelor verificării, autoritățile vamale din partea contractantă importatoare acordă importatorului liberul de vamă pentru produsele respective, sub rezerva oricăror măsuri de precauție considerate necesare. Autoritățile vamale care solicită verificarea sunt informate în cel mai scurt timp cu privire la rezultatele acesteia. Rezultatele trebuie să indice clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din una dintre părțile contractante și îndeplinesc celelalte condiții ale prezentei convenții*".

Raportând cadrul legal precitat la circumstanțele de fapt ale speței, Completul judiciar constată că, la momentul efectuării operațiunilor de import în baza declarațiilor vamale depuse în perioada anilor 2017–2018, S.R.L. „Ultra Distribution" a beneficiat de tratament tarifar preferențial în temeiul certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1 eliberate de autoritatea vamală competentă a statului exportator, documente care, la data vămuirii, au fost acceptate de organul vamal național, fiind acordat liberul de vamă fără a fi constatate neconformități.

Astfel, Completul judiciar reține că tratamentul tarifar preferențial a fost acordat reclamantului la momentul importului în temeiul certificatelor de circulație a

mărfurilor EUR.1, eliberate de autoritatea vamală a statului exportator, documente care, potrivit reglementărilor menționate, constituie dovada de origine preferențială necesară pentru aplicarea regimului tarifar preferențial.

Totodată, instanța de apel reține că, potrivit art. 32 din Anexa nr. 1 la Convenția regională, rezultatul verificării ulterioare trebuie să indice în mod clar dacă documentele sunt autentice și dacă produsele pot fi considerate originare, această cerință având un caracter esențial pentru retragerea tratamentului preferențial deja acordat. Or, din conținutul răspunsurilor autorității vamale a Republicii Cehia rezultă exclusiv faptul că exportatorul nu a prezentat suficiente documente justificative, fără a se constata în mod explicit caracterul neoriginar al mărfurilor sau neautenticitatea certificatelor EUR.1.

În absența unei asemenea constatări clare și neechivoce, simpla insuficiență documentară invocată de autoritatea exportatoare nu poate fundamenta, prin ea însăși, concluzia privind beneficierea neîntemeiată de tratament tarifar preferențial și, implicit, nici recalcularea obligațiilor vamale în sarcina importatorului.

Mai mult, Completul judiciar reține că reclamantul a prezentat la momentul vămuirii toate documentele solicitate de organul vamal, inclusiv certificatele EUR.1 valabile, acceptate fără obiecții de autoritatea națională, nefiind demonstrată existența unor informații eronate sau incomplete imputabile importatorului, condiție esențială pentru apariția obligației vamale ulterioare.

Prin urmare, instanța de apel apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanțe, potrivit căreia simpla mențiune a autorității vamale a statului exportator privind neprezentarea unor documente suplimentare de către exportator nu echivalează, din punct de vedere juridic, cu stabilirea neoriginii mărfurilor și nici cu constatarea neautenticității certificatelor EUR.1 prezentate la momentul vămuirii.

Referitor la susținerile apelantului potrivit cărora rezultatele verificării ulterioare efectuate de autoritatea vamală a Republicii Cehia ar avea caracter obligatoriu pentru autoritatea vamală națională, Completul judiciar reține că acest argument nu poate fi reținut. Deși mecanismul cooperării administrative presupune recunoașterea constatărilor autorității exportatoare, această recunoaștere operează doar în măsura în care rezultatul verificării indică în mod explicit neîndeplinirea condițiilor de origine sau neautenticitatea dovezilor prezentate.

În speță însă, răspunsurile autorității vamale a Republicii Cehia se limitează la menționarea insuficienței documentare prezentate de exportator, fără a indica caracterul neoriginar al mărfurilor sau neautenticitatea certificatelor EUR.1.

Totodată, Completul judiciar reține că importatorul a acționat cu bună-credință, prezentând documentele de origine eliberate de autoritatea competentă și acceptate de organul vamal la momentul vămuirii, fără a exista indicii că ar fi cunoscut ori ar fi putut cunoaște eventuale neconformități privind originea mărfurilor.

Astfel, în opinia instanței de apel, reclamantul/intimat nu a avut vrio contribuție la eventuala neconfirmare ulterioară a originii preferențiale a mărfurilor importate,

iar prestația acestuia în procedura de vămuire s-a consumat, întrucât certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1, în temeiul cărora a fost acordat tratamentul tarifar preferențial, și-au produs efectele juridice, nefiind anulate sau declarate neautentice de către autoritatea vamală competentă a statului exportator, iar declarațiile vamale au fost acceptate de către organul vamal național. Prin urmare, în această ordine de idei operează principiul securității raporturilor juridice, urmând a fi asigurată protecția încrederii legitime.

Drepturile recunoscute de lege trebuie exercitate cu bună-credință, iar acest principiu vizează inclusiv organele vamale, care nu pot stabili obligații suplimentare în sarcina importatorilor,

Potrivit art. 202^3 alin. (1) lit. g) din Codul vamal (în redacția în vigoare la data desfășurării procedurii administrative), „*în cazul exercitării controlului ulterior, organul vamal are obligaţia să emită decizie de regularizare în cazul depistării unei încălcări vamale ce conduce la apariţia unei obligaţii vamale şi neîndeplinirii cerinţelor legale ale declarantului*”.

Prin urmare, legislația vamală stabilește în mod expres condiția potrivit căreia, pentru a acționa în vederea regularizării situației, organul vamal este obligat să demonstreze existența unor informații eronate sau incomplete imputabile declarantului, respectiv să indice concret care date prezentate la momentul vămuirii au fost inexacte ori insuficiente și în ce mod acestea au determinat acordarea neîntemeiată a facilității tarifare. În speță, apelantul a evitat să indice asemenea informații pretins eronate, precum și să indice noile circumstanțe, care la moment au dictat necesitatea acționării în vederea regularizării situației.

De altfel, instanța de apel consideră că, în ipoteza în care decizia de regularizare este emisă în condițiile în care informațiile prezentate la momentul importului au fost exacte și complete – cum este și în prezenta cauză, iar organul vamal își întemeiază ulterior concluzia exclusiv pe insuficiența documentară reținută de autoritatea vamală a statului exportator, fără constatarea expresă a neoriginii mărfurilor ori a neautenticității certificatelor EUR.1, acesta avea obligația de a justifica și proba cu maximă diligență necesitatea recalculării obligațiilor vamale, tocmai pentru a preveni încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

Corespunzător, deși prevederile legii permit regularizarea situației vamale atunci când se constată aplicarea eronată a regimului vamal, în speță reclamantului/intimat nu i-a fost imputată prezentarea unor date neautentice sau incomplete, iar la momentul întocmirii declarațiilor vamale organul vamal a verificat documentele prezentate și a acceptat acordarea tratamentului tarifar preferențial, fără obiecții.

Deci, stabilindu-se faptul că mărfurile importate de către S.R.L. „Ultra Distribution” au beneficiat în mod legal de tratament tarifar preferențial în temeiul certificatelor EUR.1 acceptate de autoritatea vamală la momentul vămuirii, în opinia Completului judiciar, controlul ulterior a fost ilegal efectuat, și ca urmare decizia de

regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru, este ilegală.

Față de toate aceste considerente, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru apreciază că soluția pronunțată de instanța de fond este legală și temeinică, întrucât decizia de regularizare nr. 2017 din 19 noiembrie 2021, emisă de Biroul Vamal Centru precum și răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-2069 din 11 februarie 2022, prin care a fost respinsă cererea prealabilă a reclamantului, au fost adoptate cu încălcarea normelor legale aplicabile.

Din considerentele enunțate, instanța de apel concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Totodată, Completul judiciar respinge ca neîntemeiat argumentul părții apelante precum că hotărârea primei instanțe este una neîntemeiată și nemotivată. Întrucât, analizând conținutul hotărârii contestate, se atestă că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

În consecință, Completul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al alegațiilor apelantului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste alegații nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile, astfel în viziunea Completului judiciar, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate *supra*, sunt vădit lipsite de suport juridic, instanța de apel apreciindu-le ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele apelantului sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide asupra respingerii apelului declarat de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, cu menținerea fără modificări a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 ianuarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae